

**Valdemar Sørensen:** Ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag sluttede Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, sin Tale med en Henvisning til, at det vilde være lettere og maaske ogsaa bedre at foretage en samlet Gennemgang af de Problemer, som Lovforslaget rejste, naar man fik det til Udvalgsbehandling. Efter at Udvalget nu har afsluttet sine Sammenkomster — Arbejde tør jeg desværre ikke benævne det, vi syslede med, naar vi dvælede sammen i Sideværelse Nr. 3 —, maa man sige, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen kom særdeles let fra det under hele denne Selskabelighed, blot blev det ikke bedre for Problemerne, som ganske maatte undvære den rationelle samlede Gennemgang, det ærede Medlem havde lovet; og efter hvad de to Oppositionspartier har stillet i Udsigt, bliver det heller ikke bedre for de arbejdsløse, som har opbrugt deres forsikringsmæssige Understøttelse og herefter fortsat maa opretholde Livet ved Sociallovens Kommunehjælp. Der var dog et Tidspunkt under Udvalgsbehandlingen, hvor jeg ligesom skimtede et Haab om positiv Forhandling. Det indtraf, da det ærede Medlem stillede Socialministeriet sine Spørgsmaal om de arbejdsløses Fordeling efter Alder, Køn og Forsørgelsespligter og samtidig vilde vide, hvad det kunde koste Kasserne at udvide Familieforsørgernes Ret til Understøttelse. Det sidste Spørgsmaal kunde, forekommer det mig, indeholde noget, der lignede et Standpunkt, og saafremt det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen havde taget det op til alvorlig Forhandling, da der forelaa Meddelelse om, at Statens Udgifter ved Loven vilde formindskes med godt 25 pCt. fra 4 $\frac{1}{4}$  Mill. Kr. til omkring 3 Mill. Kr., hvis kun Forsørgere skulde tages i Betragtning, saa havde Udvalget dog en eneste Gang faaet en Realitet mellem Hænderne. Ganske vist kunde vi fra Fler-tallets Side ikke gaa ind paa en saadan Beskæring af Lovens Rækkevidde, men med Hænblik paa Fremtiden vilde det have været os en Glæde at overbevise det ærede Medlem om Ændringens Umulighed. Det drejer sig her om Forsikringskasser, som alle de forsikrede er fælles om, og naar der er Tale om ekstraordinære Udbetalinger af Kassernes Midler, saa tør man selvfølgelig ikke skyde Ikke-Forsørgeres Ret til Side, navnlig ogsaa fordi denne Kategori af de forsikrede i Forholdet mellem Ydelse og Nydelse i det gængse forsikrings-tekniske Sprog vel nok tør betragtes som Kassernes bedste Liv. Men da Svaret fore-

laa, havde det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen for længst glemt sit Spørgsmaal og den Tanke, som maaske laa bag det.

Naar jeg minder om den her, er det da ogsaa kun for at faa den forsvarlig begravet, og saa af en Grund til. Denne halvt tilkendegivne Plan om at sætte Skel mellem Kassernes Medlemmer til Skade for de yngste Aldersklasser falder nemlig nøje paa Linie med, hvad der maa opfattes som Venstres almindelige Stilling til Forslag som det her foreliggende og til de arbejdsfremmende Forslag, vi har haft til Behandling i den sidste Uge. Denne Stilling maa nu som før Udvalgsbehandlingen udledes af det ærede Medlems Tale under første Behandling her, af hvis Slutningsbemærkninger det fremgik, at det er Bekymringen over den unge og forholdsvis billige Arbejdskrafts Flugt fra Land til By, der tilsælger Venstres Blik for, at Tid og Omstændigheder gør Forslag om en Udvidelse af de forsikrede arbejdsløses Understøttelsesret til en social Nødvendighed. Dette ensidige Synspunkt var endnu mere fremtrædende forleden under anden Behandling af Lovforslaget angaaende Beskæftigelse til de langvarigt arbejdsløse, dengang det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen mente, at ikke alene de helt unge Arbejdere, men ogsaa de ældre, de hinsides Grænsen af deres største Arbejdsevne, rettelig burde sælges til nedsat Pris. Det skal indrømmes, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gav sin Mening til Kende med en ærligere Aabenhjertighed end det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ved denne Lejlighed; i den Flok, der uafslædig følger enhver paatænkt eller gennemført Lovgivning af understøttelsesmæssig Karakter, er det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen utvivlsomt lettere paa Foden end hans Partifælle, men der staar alligevel den samme ilde Lugt af hans Spor.

Om den konservative Indsats i Udvalgsarbejdet kan der om muligt siges endnu mindre end om Venstres. Det viste sig at være saa sandt, saa sandt, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde ved første Behandling til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at mellem de to skulde der ikke blive noget Uvenskab om Forslaget. Det er heller ikke godt at se, hvordan de ærede Medlemmer skulde kunne komme i Haarene paa hinanden, naar der, som det viste sig, var aabenbar Enighed om den mest fuldkomne Passivitet i Udvalget. Det var dog ellers berettiget at vente sig nogen konservativ Velvilje over for Loven, da det ærede Medlem Hr. Christmas Møller samtidig saa stærkt understregede sin Glæde over